

Spørgsmål 1. Ad § 22.1.01. Centralstyrelsen:

I anmærkningerne til honorarkontoen er på sp. 2831 anført en række fodnoter, der for størstedelens vedkommende knytter sig til andre honorarskemaer under § 22.

Vil ministeren foranledige, at fodnoter i forslagene fremover knyttes til de oversigter, hvor de hører hjemme?

Svar:

Den anvendte fremgangsmåde med hensyn til placeringen af noter til honorarskemaerne har været fulgt gennem en årrække. I finanslovsforslaget for 1964-65 og i de foregående forslag, hvor lønnings- og honorarskemaer blev opført forrest i anmærkningerne til hver enkelt paragraf, er noterne således for forsvarsministeriets vedkommende samlet på honorarskemaernes sidste side. I finanslovsforslaget for 1965-66 gennemførtes den ændring, at honorarskemaerne blev placeret under de respektive hovedkonti, og noterne anførtes da i tilknytning til de enkelte skemaer. Allerede i finanslovsforslaget for det følgende finansår (1966-67) vendte man imidlertid tilbage til en samlet placering af noterne, der blev opført under centralstyrelsens konto. Denne fremgangsmåde blev foretrukket af flere grunde, men hovedsagelig fordi man derved opnåede, at henvisning til noter med samme indhold kunne karakteriseres med ens symboler. Det må imidlertid erkendes, at det ikke klart er fremgået, at noterne vedrører samtlige honorarskemaer under § 22.

Lønningslovens forudsætninger om bortfald af honorarer vil formentlig medføre, at antallet af noter vil kunne begrænses, og man vil være indstillet på fremtidig at knytte noterne direkte til de respektive skemaer.

Spørgsmål 2. Ad § 22.1.13. Forsvarets lægekorps m. fl. konti:

Hvilke overvejelser har ministeren foretaget med hensyn til koordinering af sygebehandlingen ved henholdsvis militære forlægninger og civile sygehuse?

Svar:

Sundhedstjenesten inden for forsvaret er primært etableret for at kunne yde det værnepligtige personel den fornødne sygebehandling under indkaldelsen. Sygebehandlingen udføres dels på forsvarets etableringer, hvortil er knyttet såvel militære læger som civile, kontraktansatte læger, dels på civile sygehuse. Gennem denne virksomhed dækkes tillige behovet for den praktiske uddannelse af militært sanitetspersonel.

Koordineringen af sygebehandlingen ved militære forlægninger og civile sygehuse sker på lokalt plan gennem et snævert samarbejde mellem de berørte civile og militære læger. De generelle retningslinjer for dette samarbejde er fastsat i en mellem sygehusforeningen i Danmark og forsvarsministeriet indgået overenskomst, der i påkommende tilfælde bl. a. tilsikrer en hurtig indlæggelse og behandling af patienterne. Tilsvarende aftale er endvidere indgået med sygehuse uden for sygehusforeningen, f. eks. Rigshospitalet.

Sygebehandlingen inden for forsvaret er således tilrettelagt efter samme principper, som normalt er gældende i samfundet, idet personellet i tilfælde af sygdom konsulterer tjenestestedets læger, der træffer bestemmelse om eventuel behandling på infirmeri eller sygehus.

Forsvarsministeriet er af den opfattelse, at den koordinering, der på disse områder udøves af læger og sygehuse, virker tilfredsstillende, hvorfor der ikke for nærværende er planer om ændringer på dette område. Det kan imidlertid oplyses, at det i ministeriet overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt at begrænse antallet af infirmerier ved de militære tjenestesteder.